

Kristuksen kirkkaus Joh. 13:21-35

21. Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja vakuutti: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."

22. Silloin opetuslapset katsoivat toisiinsa käsittämättä, kenestä hän puhui.

23. Yksi hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus erityisesti rakasti, oli aterialla Jeesuksen vieressä.

24. Simon Pietari nyökkäsi hänelle ja sanoi: "Kysy, kenestä hän puhuu."

25. Opetuslapsi nojautui Jeesuksen rintaa vasten ja kysyi häneltä: "Herra, kuka se on?"

26. Jeesus vastasi: "Se, jolle minä annan tämän leivänpalan kastettuani sen." Sitten hän otti palan, kastoi sen vadissa ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle.

27. Sen leivänpalan jälkeen Saatana meni Juudakseen. Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, tee se pian!"

28. Mutta kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin.

29. Koska rahakukkaro oli Juudaksella, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskenyt hänen ostaa jotakin, mitä tarvittiin juhlaa varten, tai antaa jotakin köyhille.

30. Saatuaan leivänpalan Juudas meni heti ulos. Oli yö.

31. Kun Juudas oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

32. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, Jumala on myös kirkastava hänet itsessään ja tekee sen aivan pian.

33. Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette etsimään minua. Ja niin kuin sanoin juutalaisille, niin sanon nyt myös teille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla.

34. Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne.

35. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus."

Mihin Sinä suuntaat sydämesi ja mielesi?

Mitä Sinä syvimmiltäsi tavoittelet, mitä elämässäsi haluat? Mihin suuntaudut? Vastaus näihin kysymyksiin määrää elämäsi sisällön. Suuntaudutko Kristukseen vai etsitkö ehkä kristillisyydessäkin jotain omaasi? Katseletko yön pimeyttä vai Kristuksen kirkkautta?

Jaksomme jakautuu kahteen osaan. Ensin on itse Juudaksen yhteyden ulkopuolelle sulkeminen jakeissa 21-30 ja sitten Jeesuksen kommentit siihen 31-35.

Juudaksen sulkeminen ulos yhteydestä (ekskommunikointi) 21-30

Juudaksen petturuus on monille Raamatun lukijoille ongelmallinen asia. Tässä niin kuin monessa muussakin kysymyksessä tehtävämme on mennä itse Raamatun teksteihin eikä omaan ehkä hyvinkin älykkään tuntuiseen selitysmalliimme.

Kuka Juudas oli? Löydämme kolme selkeää lausuntoa Juudaksesta. Kaksi niistä tulee Jeesuksen suusta ja kolmas löytyy Apostolien teoista. Puhuessaan opetuslapsistaan miehinä, jotka Herra itse oli valinnut, Hän lisäsi:

"Enkö minä ole valinnut teidät kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen." (Joh. 6:70)

Toinen yhtä selkeä viite Juudakseen "kadotuksen lapsena" tulee ylimmäispapillisessa rukouksessa:

"Kun minä olin heidän kanssaan, minä varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi kukaan muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen." (Joh. 17:12)

Kolmas viite kuuluu:

"... apostolinvirkaan, mistä Juudas luopui mennäkseen omaan paikkaansa." (Apt 1:25)

Kaikki nämä kolme kohtaa voidaan ottaa aivan kirjaimellisesti. Siitä seuraa johtopäätös, että Juudas ei ollut samanlainen ihminen kuin muut. Uskoisin, että hän oli ruumiillistunut Saatana. Hän oli kadotuksen lapsi ja kuollessaan hän meni *"omaan paikkaansa."* Juudas nostettiin esiin suorittamaan pimein teko ihmiskunnan historiassa. Hän oli siis todellakin pahuuden ruumiillistuma.

Juudas oli aito ihminen, vaikka hän olikin Saatanan ruumiillistuma. Koska Saatanalle ei Jumala ole valmistanut mitään pelastusta, Juudaskin oli alusta asti kadotuksen lapsi, eikä hänelle kuulunut mitään pelastuksen lupautusta - niin kuin Sana selkeästi opettaa.

Johanneksen kuvaus Juudaksen ekskommunikoinnista on traaginen.

"En minä puhu teistä kaikista. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän kirjoituksen on käytävä toteen: Joka syö minun leipääni, on nostanut kantapäätänsä minua vastaan."

Nyt Jeesus on kasvokkain Saatanan kanssa, joka Juudaksen kautta lähtee suorittamaan petosten petosta, kavallusten kavallusta. Tässä Jeesuksen sisäinen tuska saa syvimmän ilmaisun: *"järkytetty hengessään"*. Tällaisessa syvimässä hengellisessä tuskassa Jeesus lähtee toimimaan ja erottamaan Juudasta opetuslasten yhteydestä.

Mutta koska Jeesuksen *"hetki"* oli tullut, Hänen oli välttämätöntä ryhtyä toimenpiteisiin. Jotta muut opetuslapset ymmärtäisivät mistä oli kysymys, Jeesus kertoo asian: *"Tämän sanottuaan Jeesus tuli hengessään järkytetyksi, todisti ja sanoi: 'Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut!'"*

Opetuslapset katselevat hämmästyneinä toisiaan. He tiesivät kyllä, miten monta kertaa itse kukin heistä oli epäonnistunut Jeesuksen seuraamisessa, mutta silti heistä tuntui täysin uskomattomalta, että joku heistä pettäisi Hänet. Pietarin ehdotuksesta Johannes pyysi Jeesukselta merkin siitä, kenestä oli kysymys ja sen Jeesus myös antoi:

"'Se, jolle minä annan tämän leivänpalan.' Hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudalle, Simon Iskariotin pojalle."

Viiniin kastetun leivänpalan antaminen yhteisellä aterialla merkitsi ystävyyden osoitusta. Ellemme ymmärrä tätä, käsitämme väärin sen, mitä Jeesus teki ja sanoi tuossa syvän sisäisen järkytyksen tilassa. Jeesus tiesi, mitä Juudas tekisi, mutta tämä jumalallinen edeltä tietäminen ei tarkoita sitä, että Jeesus olisi pannut Juudaksen kavaltamaan itsensä. Viimeiseen asti Jeesus pyrki pysäyttämään Juudaksen ja kääntämään hänet pois väärältä tieltään. Jos Juudas olikin ruumiillistunut Saatana, niin inhimillisyytensä puolesta hän oli vastuullinen olento, jolla oli myös mahdollisuus tehdä valintoja. Siksi viimeiseen asti Jeesus piti Juudakselle oven auki.

Juudas otti palan. Hän vastasi siis ystävälliseen eleeseen. Mutta sitten sanotaan, että Saatana meni häneen. Miten Saatana pääsi Juudakseen? Siten, että Juudas päästi hänet. Juudas istui nyt siinä saatanallinen petossuunnitelma päässä ja lopullinen päätös sen toteuttamisesta tehtynä. Jeesuksen antama leivänpala oli siis Juudaksen viimeinen mahdollisuus. Saatana oli kärkkymässä kokoajan sydämen

ovella. Juudas epäroï hetken sillä hän seisoï Jeesuksen ystävyyden osoituksen ja Saatanan viekoituksen välissä. Hän antoi Saatanalle periksi ja menetti viimeisen mahdollisuutensa pelastua.

Jeesus hallitsee

Nyt seurasi Jeesuksen käsky:

"Minkä teet, tee se pian."

Jeesus ratifioi, vahvisti Juudaksen valinnan. "Annoin Juudas sinulle mahdollisuuden, sinä teit valintasi. Älä enää epäroï. Toimi nopeasti." Jeesus omalla kuninkaallisella arvovallallaan määrää hetken ja ajankohdan, jona pimeyden vallat päästetään valloilleen. Juudas meni välittömästi ulos.

"Oli yö."

Juudas meni yön pimeyteen. Hän oli syönyt ystävyyden leipäpalan, mutta nosti kantapänsä Jeesusta vastaan. Jeesus oli viimeiseen asti osoittanut hänelle vain rakkautta. Pahuuden ruumiillistuma ilmaisi itsenä äärimmillään ja pahimmillaan.

Mitä tapahtui tämän jälkeen? Alkukielen ilmaisu "hänen mentyään ulos" kertoo, että Juudaan poistuminen oli tapahtunut hänen omasta tahdostaan. Hän sulki itse itsensä yhteyden ulkopuolelle. Jumalan seurakunnalle on välttämätöntä, että Saatana ja Saatanan valtaan antautuneet suljetaan sen yhteyden ulkopuolelle. Siksi näemme nyt joukon ilman Juudasta. Saatana, joka on karkotettu ulos, joutuu lopulta työskentelemään Jumalan päämäärien hyväksi. Siksi tuo käsky:

"Minkä teet, tee se pian!"

Synti ja Saatana luovuttivat Kristuksen, mutta Jumalan ääretön rakkaus ja armo ottavat tämän petoksen hallintaansa niin, että siitä tulee ihmissuvulle lunastuksen väline. Juudaskin joutui lopulta toteuttamaan Jumalan suunnitelmaa. Kun synti ja Saatana suljetaan seurakunnasta ulos, ne pakotetaan samalla lopulta edistämään Jumalan suunnitelman toteutumista.

Ihmisen Pojan kirkastaminen

"Hänen mentyään ulos Jeesus sanoi: 'Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä'."

Oli yö ja Juudas toteuttamassa pimeyden suunnitelmaa. Vähän myöhemmin Jeesus sanoi Juudaksen Getsemaneen opastamalle vangitsijoiden joukolle:

"Tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta."

Tästä huolimatta Jeesus julisti, että juuri nyt Ihmisen Pojan kirkkaus loisti esiin.

Sekä Ihmisen Poika että Isä tulevat kirkastetuksi samalla tavalla ja samassa tapahtumasarjassa.

"Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin Jumala kirkastaa myös hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian."

Jumala kirkastaa Ihmisen Pojan. Kun Jeesus ihminen nousi ylösnousemuksen jälkeen taivaaseen Isän oikealle puolelle, kirkastettiin Ihmisen Poika. Jeesuksessa aito ihmisyys istuu Jumalan valtaistuimella. Taivaan keskuksessa on Ihmisen Poika ja Jumalan Poika.

Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta. (Hepr. 2:9)

Kolminaisuuden salaisuudesta liikkeelle

Kristuksen kirkkaus on Johanneksen evankeliumin keskeisin teema. Jo Kaanaan häiden viini-ihmeen yhteydessä opetuslapset uskoivat Jeesukseen, joka oli ilmoittanut heille kirkkautensa. Kaikki alkoi siitä, että Jeesuksen ylle laskeutui Pyhä Henki kyyhkysen muodossa ja taivaalta puhui Isä, joka vakuutti, että Jeesus oli Hänen mielensä mukainen ja Jeesusta tuli kuulla kaikessa. He saivat siis heti alkuun nähdä, että Isä asetti Jeesuksen kaiken keskukseen.

Totuuden kirkkaus

Jeesuksen seurassa kulkiessaan opetuslapset joutuivat kokemaan, miten Jeesuksen totuus riisui heidät kaikista naamioista. Jeesuksen kirkkaus alkoi näkyä, kun he tajusivat, että Hänen läsnäolossaan ei mikään valhe voinut elää.

Vastaus syntiin ja suruun

Jeesuksen kirkkaus alkoi näkyä heille myös, kun Jeesuksella on vastaus ihmisten jokaiseen tarpeeseen. Jeesus tunsi ihmisen synnin ja surun. Jeesus ei koskaan hyväksynyt pienintäkään syntiä. Jeesus ei koskaan myöntänyt, että synti olisi jotain välttämätöntä pahaa, jota Jumala käyttäisi jonkin jalon aikaan saamiseen. Jeesus tuomitsi kaiken synnin, mutta osoitti myös sen, että ei ole yhtään syntiä, johon Häneltä ei löytyisi apua! Jeesus tuli ottamaan pois synnin, Hän tuli antamaan avun syntisille! Jeesuksen sanavarastoon ei kuulunut "toivoton tapaus".

Jeesuksen kirkkaus näkyi, kun Hän käsitteli surua ja murhetta, jonka Hän kohtasi. Sairaat parannettiin, riivatut saivat vapauden, kuolleita herätettiin. "Jeesus oli kipujen Mies ja sairauden tuttava." Mutta koskaan Jeesus ei surun keskellä suostunut epätoivoon. Ristin tien päätöksessä oli ylönousemuksen voitto. Synti, kuolema ja Saatanan valta oli murtuva.

Kirkastusvuori

Opetuslapsista osa sai kirkastusvuorella nähdä Kristuksen kirkkauden hahmon. Samalla kun heille loisti jotain Jeesuksen olemuksen kirkkaudesta, todellinen ihminen on samalla myös Jumalan Poika, he saivat myös ilmoituksen siitä, millainen on pelastetun ja taivaaseen päässeän ihmisen kirkkaus, kun hän pääsee Kristuksen kaltaisuuteen.

Helluntain kautta Golgatalle

Mutta kaikkein suurin kirkkaus oli opetuslapsille loistava, kun he helluntaipäivänä pääsivät ymmärtämään Pyhän Hengen valaisemin silmin, että Jumalan kirkkaus on suurin Golgatan tuskan ja pimeyden syvyyden syövereissä.

Kristuksen kirkkauden tähden he iloitsivat, kun saivat kunnian kärsiä Kristuksen nimen tähden. Pyhä Henki valaisi heille sen, minkä Jeesus oli jäähyväispuheessaan heille kertonut: *"Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastunut hänessä. Ja kun Jumala on hänessä kirkastunut, on Jumala myös itsessään kirkastava hänet, ja Jumala tekee sen aivan pian."*

Katse kirkastettuun Kristukseen

Meille Jeesuksen kirkkauden katselu avautuu jo nyt evankeliumin sanassa. Kun käännyimme Herran puoleen tunnustaen syntimme ja ottaen vastaan armahduksen Jeesuksen Golgatan uhriveren kautta, silmämme avautuvat ja Raamatun sana muuttuu meille uudeksi, kuvastimeksi, josta saamme jo nyt katsella Herran kirkastettuja kasvoja:

Vielä tänäänkin peite on heidän sydämensä päällä Moosesta luettaessa, mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois. Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaiseksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2 Kor. 3:15-18)

Tästä silmien avautumisesta kertoi joitakin aikoja sitten eräs Oulussa asuva nainen näin:

Hei! Jos olette SE Jorma Pihkala, joka on kirjoittanut Johanneksen evankeliumin selitysteoksen Avain-sarjaan siis Uuden tien kustantama, niin sitten saatte nyt tietää, että aikaa siten sananne juurtui ja on kasvanut hedelmää kohta jo 20 vuotta. Tulin nimittäin uskoon siitä Nikodemus-kohdasta, josta luin kirjastanne, että meidän tulee rukoilla, jotta Jumala antaisi meille Pyhän Hengen avaamaan Jumalan Sana....tein niin. Ihmettelin seuraavan päivänä, että luinkohan aiemmin tätä samaista Raamattua jotenkin nurin päin, koska nyt ymmärrän sitä...Olen sittemmin ollut tällainen etä-kansanlähetysläinen ja yleensä vitonen, koska en sairauksien takia pääse seurakuntaan. No radio ja kristilliset lehdet ja kirjat tarjoavat myös ajankohtaista tietoa uskovien yhteydestä. Siunausta täällä Oulusta.

Kristuksen kirkkaus taivaassa

Täällä ajassa näköämme hämärtää vielä syntinen luontomme ja lankeemuksemme, joihin toistuvasti tarvitsemme Jeesuksen veren puhdistusta, mutta perillä Herran luona saamme kasvoista kasvoihin katsella Hänen kirkkauttaan.

Pelastetut eivät suinkaan ammenna tyhjäksi Kristuksen kirkkautta sillä hetkellä kun he pääsevät taivaalliseen päämääräänsä. Koko taivas ja iankaikkisuus on sitä, että saamme aina syvemmälle ja syvemmälle ammentaa Jeesuksen kirkkautta, Hänen armonsa ja rakkautensa syvyyttä. Taivaallisen ylistyksen ja kiitoksen keskuksessa on nimenomaan Teurastettu Karitsa. Loputtomasti saamme taivaassa päästä syvemmälle Jeesuksen ristin salaisuuteen. Siinä Kristuksen ja Jumalan koko kirkkaus tuli ilmi koko täyteydessään. Sen merkityksen pituutta, leveyttä, korkeutta ja syvyyttä saamme koko iankaikkisuuden tutkia, emmekä sitä voi milloinkaan loppuun ammentaa. Hän, teurastettu Karitsa Isän oikealla puolella on oleva kasvavan ylistyksen ja riemun iankaikkinen ja aina uusi aihe ja sisältö.

Jumalan kirkkauden virta

Taivaassa ei ole ratkaisevaa, miltä meistä siellä tuntuu, vaan että saamme nähdä Isän kirkkauden ja Pojan kirkkauden ja Pyhän Hengen elävän veden virran, joka vuotaa Isästä ja Pojasta meihin aina uutena ja elävöittävänä. Taivaassa olemme Jumalan suunnattoman rakkauden ja kirkkauden virrassa, mutta mielenkiintomme kohdistuukin Jumalaan eikä omiin kokemuksiimme. Unohdamme itsemme kokonaan ja sydämemme täyttää käsittämätön ilo ja riemu siitä, miten Isä antaa Jeesukselle Kristukselle kunnian ja kirkkauden ja miten Jeesus antaa kaikessa kunnian Isälle. Riemuitsemme, kun näemme Isän sanoin kuvaamattoman rakkauden omaan Poikaansa.

Jumalan rakkaus Poikaansa

Koko Johanneksen evankeliumin suuri teema on Jumalan rakkaus. Me olemme tietysti erittäin kiinnostuneita siitä, kuinka paljon Jumala rakastaa meitä itseämme. Tiedämme, että Hänen rakkautensa meitä kohtaan oli niin suunnaton, että Hän oli val-

mis antamaan Oman ainoan Poikansa meidän siastamme kärsimään syntiemme tuomion ja sovittamaan syntiemme velan ja ylösnousemuksellaan valmistamaan myös tien siihen, että kaikkien syntien seurauksetkin tullaan kirkkaudessa lopullisesti poistamaan. Tämän rakkautensa Isä siis osoitti, kun Hän antoi Jeesuksen ristin pimeyteen ja tuskiin.

Emme kuitenkaan voi ymmärtää Jumalan meihin kohdistaman rakkauden suuruutta, ellemmme ymmärrä kuinka suunnattoman rakas ja kallis Jeesus itse on Isälle. Johannes evankeliumissaan korostamalla korostaa Isän ja Jeesuksen suhdetta ja miten suunnaton rakkaus siinä vallitsee. Jeesus ei tehnyt mitään muuta kuin sen, mitä Isä käski Hänen tehdä. Hän oli kaikessa kuuliainen Isälle, koska Hän rakasti täydellisellä rakkaudella Isää ja Isä Häntä. Jeesus ja Isä ovat yhtä, Jeesus ei tee mitään erillään Isästä. Jeesuksen meihin kohdistama rakkaus on Isältä saatua ja Hän ilmoitti Isän kirkkauden itsessään ja omilleen. Vasta Isän rakkauden suuruus Jeesukseen paljastaa meille myös kuinka suunnaton uhri Isältä oli antaa Jeesus ristin tuskiin.

Kun uhriveistä pitävä Aabrahamin käsi oli kohotettu, kuului Herran ääni: "Seis!" Mutta kun samalla vuorella 2000 vuotta myöhemmin Isä antoi oman pyhän vihansa uhriveitsen kulkea oman Poikansa sydämen lävitse, mitään seis -komentoa ei tullut. Kun Jeesus kärsi, Isä kärsi Hänen kanssaan. Golgatan tuska oli koko Pyhän Kolminaisuuden tuskaa.

Lapset, rakastakaa!

Palatkaamme tekstiimme. Jeesus jatkaa puhuttelemalla opetuslapsiaan tuolla lempeällä nimityksellä "lapset". Vaikka itse ilmaukseen liittyy lämpöä, ratkaisevaa on muistaa, missä tilanteessa ja tilassa Jeesus sitä käytti. Pettäjä oli matkalla pimeydessä, Jumalan kunnia oli kirkastumassa ja nyt sisäisen järkytyksen keskeltä Jeesus puhuu "lapsilleen", rakkaille. Jumalallisen pelastussuunnitelman syvä olempa on se, että Jeesus kulkee tuskien tiensä kirkkauteen ja kirkastaa Isän juuri sillä, että Hän valmistaa omista lapsistaan pelastettujen morsiusseurakunnan.

Jeesus selittää heille edessä olevien tapahtumien sisältöä. Hän joutuisi jättämään heidät hetkeksi yksin, sillä vain Hän saattoi kulkea sen tien, joka oli kuljettava heidän pelastumisekseen:

"Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te etsitte minua, ja kuten sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin sanon nyt teillekin."

Mutta:

"Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne! Kuten minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne. Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

Petturi Juudas oli mennyt. Mutta jäljelle jääneistä 11 alkaisi seurakunta, jonka tunnusmerkkinä olisi keskinäinen rakkaus.

Mitä Jeesus tarkoitti ilmaisulla "uusi käsky". Eräässä merkityksessähän kehoitus keskinäiseen rakkauteen ei suinkaan ollut mikään uusi käsky. Jo Mooses oli sanonut:

"Rakasta Herra sinun Jumalaasi koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja kaikesta voimastasi." ja "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!"

Uuden käskyn sisältö ei siis ollut uusi. Kysymys ei ollut edes siitä, että Jeesuksen antama rakkauden malli asettaisi rakkauden syvyydelle ja laajuudelle uudet ulottuvuudet. Kysymys oli siitä, että Jeesus tuli antamaan omilleen uuden rakkauden lähteen. Golgatan uhrista kumpuava Pyhän Hengen rakkaus synnyttää Jeesuksen seuraajissa aivan uuden rakastamisen mahdollisuuden.

"Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

Ihmiset eivät tunnista Jeesuksen seuraajia siitä, että he tunnustavat yhteen ääneen uskontunnustuksensa. Heidä ei tunnisteta yhteisestä puvusta tai puheenparresta, ei lauluista, joita he laulavat eikä toimituksista, joita he suorittavat. Heidät tunnistetaan siitä, että he rakastavat toisiaan.

Sikäli kuin kristityt kieltäytyvät osoittamasta rakkautta toisilleen, siinä määrin maailma myös kieltäytyy uskomasta heidän puheitaan. Viimeinen testi, jolla kristillisyyttä mitataan, on uskovien keskinäinen rakkaus.

Iranin kristittyjen kärsimystie

Iranissahan kristityt ovat eläneet useita vuosia vainojen keskellä. Viime vuosina Iranissa on ollut merkittävää herätystä ja kristittyjen vainot ovat myös pahentuneet. Vuoden 1993 syksynä teloitettiin eräs piispa ja joulukuun lopulla Sarin vallankumoustuomioistuimessa tuomittiin kuolemaan 9 vuotta vangittuna ollut pastori **Mehdi Dibaj**. Pari viikkoa oikeuden päätöksen jälkeen 16.1.1994 pastori Mehdi Dibaj kuitenkin vapautettiin kristittyjen esirukousten ja kansainvälisen painostuksen vuoksi. Mutta hänen vapauttamisekseen toiminut piispa **Hovsepian-Mehr** murhattiin muutama päivä hänen vapauttamisensa jälkeen. Kesäkuun lopulla 1994 hänet ja Hovsepian-Mehrin seuraajaksi valittu pastori **Tateos Michaelian** löydettiin murhattuina.

Tammikuun alussa heti kuolemantuomionsa saatuaan Mehdi Dibaj kirjoitti kirjeen veljelleen. Hän aloitti näin:

Testamentti

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto." Luuk. 2:14

Veljelleni Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

"Rukoilen, että saisit olla Pyhässä Hengessä Jumalan temppeli, Jeesus Kristus asuisi uskon kautta sydämessäsi ja ruumiisi saisi olla Pyhän Hengen asumus. Rukoilen edelleen, että Pyhän Hengen hedelmä ja lahjat olisivat runsaat elämässäsi ja sinusta tulisi Herran kädessä kiitettävä astia Hänen käyttöönsä. Anon, että olisit puhdas ja kantaisit hedelmää tehden iloiten kaikkinaisia hyviä tekoja. Rukoilen, että niin voisit täällä maan päällä kirkastaa Jumalan kunniaa.

"Tuo kaikki on mahdollista, koska Herra itse on uskonut meille evankeliumin julistettavaksemme. Tiedän, että jo nyt tuohon kaikkeen pyrit. Siksi rukoilen, että sydämesi saisi aina loistaa Herran Jeesuksen tuntemisen valosta.

"Rakas veljeni! Vaikka en voikaan ruumiillisesti olla kanssasi, sydämessäni olen aina luonasi ja haluaisin, että voisin olla osa sinun iloasi. Sillä Herran edessä on ylenpalttista iloa, Hänen oikeassa kädessään on iankaikkinen riemu. Ylistäkäämme Herraa! Olimme missä tahansa ja millaisissa olosuhteissa tahansa, Herrassa meillä on voitto. Herralta tulee voitto. Ja Herra antaa meidän päästä osalliseksi Herran voittoon. Halleluja!

"Totisesti meidän uskomme voittaa tämän maailman. Vanhurskas elää uskosta. Meidän tulee pelätä Saatanan juonia. Mutta koska Jeesus Kristus on kanssamme, voitto on meidän. Kun usko astuu ovesta sisään, pelko pakenee ikkunasta ulos. Tämä uskokin on Jumalan ja Pyhän Hengen lahja. Sillä Jumala on vastaus meidän kaikkiin tarpeisiimme ja Jeesus on Vapahtajamme. Herra vastaa meidän tarpeisiimme ja parantaa kipumme ja ratkaisee kysymyksemme. Halleluja!

"Apostoli Paavali sanoo: "Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita." (2.Tim. 2:11-12)

"Miten suuri kunnia ja etuoikeus onkaan saada seurata Vapahtajaa! Miten valtavaa on saada elää Hänen kanssaan! Mitä sulohedelmää onkaan elämä, jonka saa viettää Hänen siipiensä suojassa, Hänen sulkiensa kätöksessä, Isän rakkauden alla! Siunattu kristitty! Olemme Jumalan lapsia. Iloitsemme ja kiitämme Jumalan rakkauden alla. Emmekö ylistäisi ikuisesti Jumalan armoa. Kohottakaamme sydämestämme riemuhuuto! Miten suuri onkaan Jumalan laupeus meitä kohtaan! Miten suurenmoinen onkaan Jumalamme! Miten ihana Vapahtajamme!

"Haluaisin kiittää siitä hengellisestä ja taloudellisesta tuesta, jota olet tässä tilanteessa antanut minulle ja lapsilleni. Rakkautesi on aivan painanut minut maahan. Kiitän Jumalaa Hänen lahjastaan! Aamen. Olen kiitollinen kaikkien seurakuntien rukouksesta, paastosta, kyyneleistä ja taistelusta. Se kaikki on vuodatettu Jumalan eteen ja sitä yhä vuodatetaan. Se on valmistusta sen päivän varalta, jona koettelemus saavuttaa täyteytensä.

"Kun kuolemantuomioni lausuttiin, sydämen täytyi ilolla. Sillä saan nimeni niiden luetteloon, jotka ovat saaneet kuolla marttyyreina Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Tietysti tämä on samalla uskon koetus, jossa kysytään, mihin asti olen valmis seuraamaan Herraa."

Entä Sinä?

Elätkö Sinä tänään sellaisessa elämänyhteydessä Herraan, että sydämesi täyttää ilo Hänestä. Ilo Herran kirkkauden näkemisestä tarkoittaa sitä, että vaikka kaikki muut ilon aiheet meiltä vietäisiin, Herran läsnäolo riittää kiitoksen ja ylistyksen lähteeksi. Jos Sinulta puuttuu ilo Herrassa, Herra kutsuu Sinua yhteyteensä:

"Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän." (Ilm 3:20)

Hänen yhteydessään saat lähteä kasvamaan niin, että Herrasta tulee suuri, Hänen kirkkautensa alkaa loistaa, ja sinä opit iloitsemaan myös ahdistusten ja kärsimysten keskellä. Saat käydä kohti Hänen kirkkautensa salaisuutta, ristin kärsimystä ja Jumalan rakkautta, joka siellä loistaa häikäisevämpänä kuin auringon valo kesän helteellä. Herra kutsuu Sinua seuraansa!